Nr. L 100/8 De Europæiske Fællesskabers Tidende 28.4.69

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 768/69

af 22. april 1969

om fastsættelse af standardkvaliteter for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning nr. 120/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for korn[1]), senest ændret ved Rådets forordning nr. 289/67/EØF af 17. februar 1969[2]), særlig artikel 2, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[3]), og

ud fra følgende betragtninger:

De fælles priser for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede må fastsættes for bestemte standardkvaliteter; disse skal så vidt muligt svare til gennemsnitskvaliteterne af det i Fællesskabet høstede korn;

standardkvaliteterne er blevet fastsat i Rådets forordning nr. 865/67/EØF af 14. november 1967[4]); de i den pågældende forordning indeholdte definitioner af forskellige bestanddele, som ikke er basiskorn af fejlfri kvalitet, har medført visse vanskeligheder ved anvendelsen; det er derfor rimeligt at præcisere dem og desuden supplere og yderligere tilpasse metoderne til fastsættelse af disse bestanddele og af vandindholdet,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den for indikativprisen og interventionspriserne for blød hvede afgørende standardkvalitet defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig blød hvede med sund lugt, fri for levende skadedyr, med en for blød hvede karakteristisk farve, og som svarer til den i Fællesskabet under normale vilkår høstede bløde hvedes gennemsnitlige kvalitet;

b) vandindhold: 16%;

c) den procentvise ansættelse af de bestanddele, som ikke er fejlfrit basiskorn: 5%, heraf:

- knækkede kerner: 2%,
- kornbesats (urenheder): 1,5% (ved kornbesats forstås uudviklede kerner, fremmed korn, kerner angrebet af skadedyr og kerner med misfarvede kim),
- spirede kerner: 1%,
- andre urenheder: 0,5% (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, meldrøje, brand- og rustkerner, døde insekter og dele af insekter);

d) egenvægt: 75 kilogram pr. hektoliter.

Artikel 2

Den for indikativprisen og interventionspriserne for rug afgørende standardkvalitet defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig rug, med sund lugt, fri for levende skadedyr, med en for rug karakteristisk farve, og som svarer til den i Fællesskabet under normale vilkår høstede rugs gennemsnitlige kvalitet;

b) vandindhold: 16%;

c) den procentvise ansættelse af de bestanddele, som ikke er basiskorn af fejlfri kvalitet: 5%, heraf:

- knækkede kerner: 2%,
- kornbesats: 1,5% (ved kornbesats forstås uudviklede kerner, fremmed korn og kerner angrebet af skadedyr),
- spirede kerner: 1%,
- andre urenheder: 0,5% (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordærvede kerner, egentlige

[1]) EFT nr. 117 af 19.6.1967, s. 2269/67.
[2]) EFT nr. L 41 af 18.2.1969, s. 1.
[3]) EFT nr. C 41 af 1.4.1969, s. 35.
[4]) EFT nr. 279 af 18.11.1967, s. 2.

urenheder, avner, meldrøje, døde insekter og dele af insekter),

d) egenvægt: 71 kilogram pr. hektoliter.

Artikel 3

Den for indikativprisen og interventionspriserne afgørende standardkvalitet defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig byg, med sund lugt, fri for levende skadedyr, med en for byg karakteristisk farve, og som svarer til den i Fællesskabet under normale betingelser høstede bygs gennemsnitlige kvalitet;

b) vandindhold: 16%;

c) den procentvise ansættelse af de bestanddele, som ikke er fejlfrit basiskorn: 4%, heraf:

- kornbesats: 2% (ved kornbesats forstås uudviklede kerner, fremmed korn og kerner angrebet af skadedyr),
- spirede kerner: 1%,
- andre urenheder: 1% (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, døde insekter og dele af insekter);

d) egenvægt: 67 kilogram pr. hektoliter.

Artikel 4

Den for indikativprisen og interventionsprisen for majs afgørende standardkvalitet defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig majs, med sund lugt og fri for levende skadedyr;

b) vandindhold: 15%;

c) den procentvise ansættelse af de bestanddele, som ikke er fejlfrit basiskorn: 8%, heraf:

- knækkede kerner: 2% (ved knækkede kerner forstås dele af kerner eller kerner, der falder gennem en rundhulsigte på 4,5 mm),
- kornbesats: 4% (ved kornbesats forstås fremmed korn, kerner angrebet af skadedyr og kerner med unormal farvning: kerner med unormal farvning er kerner, som på grund af varmepåvirkning på en mere eller mindre stor del af skallen og kernens indre fremviser en brunlig-sort farvning, og som ikke er fordærvede kerner),
- spirede kerner: 1%,
- andre urenheder: 1% (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, døde insekter og dele af insekter).

Artikel 5

Den for indikativprisen, interventionspriserne og den garanterede mindstepris afgørende standardkvalitet for hård hvede defineres således:

a) sund, sædvanlig handelsmæssig hård hvede, med sund lugt, fri for levende skadedyr, tør, med ravgul til brun farve, på brudfladen med et glasagtigt, gennemsigtigt og hornagtigt udseende, og som svarer til den i Fællesskabet under normale betingelser høstede hård hvedes gennemsnitlige kvalitet;

b) den procentvise ansættelse af de bestanddele, som ikke er fejlfri hårde hvedekerner: 24,5%, heraf:

- hårde hvedekerner, som, selv delvis, har mistet deres glasagtige udseende, og bløde hvedekerner: 20%, heraf højst 4% bløde hvedekerner,
- knækkede kerner: 2%,
- kornbesats: 1,5% (ved kornbesats forstås uudviklede kerner, kerner af andre kornsorter end hård og blød hvede, kerner angrebet af skadedyr, kerner med misfarvede kim og plettede kerner),
- spirede kerner: 0,5%,
- andre urenheder: 0,5% (ved andre urenheder forstås ukrudtsfrø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, meldrøje, brand- og rustkerner, døde insekter og dele af insekter);

c) egenvægt: 78 kilogram pr. hektoliter.

Artikel 6

Med henblik på anvendelsen af denne forordning

a) er de bestanddele, som ikke er basiskorn af fejlfri kvalitet, defineret i bilag I A, medmindre denne forordning indeholder andre definitioner, og bestemmes i overensstemmelse med den i bilag I B foreskrevne referencemetode;

b) følger bestemmelsen af vandindholdet under hensyntagen til den i bilag II angivne metode;

c) bliver metoden til bestemmelse af hårde hvedekerner, som har mistet deres glasagtige udseende, fastlagt i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 26 i forordning nr. 120/67/EØF.

Artikel 7

Forordning nr. 865/67/EØF ophæves.

Denne forordning træder i kraft 1. august 1969.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. april 1969.

På Rådets vegne
J.P. BUCHLER
Formand

BILAG I

A. BESTANDDELE, SOM IKKE ER BASISKORN AF FEJLFRI KVALITET

1. **Knækkede kerner:**

Alle kerner, på hvilke dele af endospermen ligger frit, regnes for knækkede kerner. Herunder hører også revnede kerner og kerner, hvis kim er slået af.

Denne definition gælder ikke for majs.

2. **Kornbesats (urenheder):**

a) *Uudviklede kerner:*

Til uudviklede kerner regnes de kerner, der, efter at samtlige andre af kornprøvens bestanddele, som nævnes i dette bilag, er blevet fjernet, falder gennem slidssigter med følgende slidsbredder: blød hvede 2 mm. rug 1,8 mm, hård hvede 1,9 mm, byg 2,2 mm.

Herunder hører også frostskadede kerner og alle kerner, som ikke er modne (grønne kerner).

b) *Fremmed korn:*

Ved fremmed korn forstås alle en kornprøves kerner, som ikke hører til basiskornet. Drejer det sig om en prøve af hård hvede, regnes de kerner af blød hvede, som findes ud over de 4%, til fremmed korn.

c) *Kerner angrebet af skadedyr:*

De kerner, der kan fremvise spor af afgnavning, regnes blandt kerner angrebet af skadedyr. Væggetøjshvede hører ligeledes til denne gruppe.

d) *Misfarvede kim og plettede kerner:*

Kerner med misfarvede kim er kerner med brune til sortbrune farveændringer i skallen på den ikke spirede kimplante. Ved blød hvede tillades indtil 8% kerner med misfarvede kim. Ved hård hvede er plettede kerner sådanne, som på andre steder end på selve kimplanten fremviser brune til sortbrune pletter.

3. **Spiring:**

Spiring foreligger, når maltspirer eller bladkim tydeligt kan ses med det blotte øje. Til bedømmelse af spiringsindholdet må kornprøvens almindelige udseende imidlertid ikke lades ude af betragtning. Ved nogle kornsorter, for eksempel ved hård hvede, træder – artsmæssigt betinget – kimplanten stærkt frem, således at den skal, der dækker kimplanten, ved bevægelse af kornet brister og der tilsyneladende foreligger spiring. Sådanne korn ligner spirede korn, men der kan ikke tales om spiring. Der er først tale om spiring, når der på kimplanten indtræder tydeligt synlige forandringer, der er lette at skelne fra normaltilstanden.

4. **Andre urenheder:**

a) *Ukrudtsfrø*

b) *Fordærvede kerner:*

Fordærvede kerner er sådanne kerner, som ved forrådnelse, skimmel- eller bakterieangreb eller ved andre påvirkninger er blevet ubrugelige til menneskeføde og til foderkorn.

Til de fordærvede kerner hører også varmebeskadigede kerner; varmebeskadigede kerner er fuldtudvoksede kerner, hvis skal har en gråbrun til sort farve, og hvis indre ved gennemskæring viser en gullig-grå til brunlig-sort farvning.

Kerner, der er beskadigede af hvedegalmyg, regnes kun til de fordærvede korn, hvis mere end halvdelen af kornoverfladen ved det sekundært optrædende svampeangreb fremtræder i far-

ver, der ligger mellem grå t og sort. Hvis farveændringen omfatter mindre end halvdelen af kornoverfladen, regnes kornet til kerner angrebet af skadedyr.

c) *Urenheder:*

Alle de i en kornprøve indeholdte bestanddele, som bliver tilbage ved sigtning med en 3,5 mm slidssigte (undtagen fremmed korn og meget tykke korn fra basiskornet) samt de bestanddele, som falder igennem ved sigtning med en 1 mm slidssigte, regnes for egentlige urenheder.

Sten, jordklumper, halmstrådele og andre urenheder i de kornprøver, som falder igennem en slidssigte mellem 1 mm og 3,5 mm, regnes ligeledes for urenheder.

Denne definition gælder ikke for majs. For denne kornsort skal samtlige en majsprøves bestanddele, der ved sigtning med en 1 mm slidssigte falder igennem, betragtes som urenheder, ligesom alle de i andet afsnit nævnte urenheder.

d) *Avner* (ved majs brudstykker eller kolber).

e) *Meldrøje.*

f) *Brand- og rustkerner.*

g) *Døde insekter og dele af insekter.*

5. Levende skaldyr.

B. REFERENCEMETODE TIL BESTEMMELSE AF DE BESTANDDELE, SOM IKKE ER BASISKORN AF FEJLFRI KVALITET

1. *Ved blød hvede, hård hvede, rug og byg* bliver en gennemsnitsprøve på 250 g et halvt minut sigtet gennem en slidssigte med 3,5 og 1 mm slidsbredde.

For at få en konstant sigtning anbefales en sigtemaskine, f.eks. et vibrationsbord med påmonterede sigter.

De bestanddele, der bliver tilbage i 3,5 mm sigten, og de, der løber igennem i 1 mm sigten, skal vejes sammen og gælder for at være egentlige urenheder. Er der i det, der bliver tilbage i 3,5 mm sigten, bestanddele, der hører under fremmed korn, eller meget tykke kerner fra basiskornet, skal de igen lægges i den afsiede prøve. Ved sigtningen gennem 1 mm sigten skal det fastslås, om der findes levende skadedyr.

Fra den afsiede prøve tages ved hjælp af en prøvedeler en prøve på mellem 50 og 100. Denne delprøve vejes.

Derefter bliver denne delprøve i et tyndt lag strøet ud på en bordplade, og grupperne knækkede kerner, fremmed korn, spiring, kerner angrebet af skadedyr, frostskadede kerner, kerner med misfarvede kim, plettede kerner, ukrudtsfrø, meldrøje, fordærvede kerner, brand- og rustkerner, avner, levende skadedyr og døde insekter frasorteres med en pincet eller en hornspatel.

Er der i delprøven kerner, som endnu sidder i avnerne, skal disse kerner med hånden tages ud af deres hylster; disse avner regnes til gruppen avner. Sten, sand og halmdelstykker regnes til gruppen egentlige urenheder.

Delprøven sigtes et halvt minut gennem en slidssigte med en slidsbredde på 2 mm for så vidt angår blød hvede, 1,8 mm for så vidt angår rug, 1,9 mm for så vidt angår hård hvede og 2,2 mm for så vidt angår byg. De bestanddele, der løber igennem ved denne sigtning, regnes til gruppen uudviklede kerner. Frostskadede samt ufuldstændigt modne, grønne kerner hører til gruppen uudviklede kerner.

2. *Hvad angår majs* sigtes en gennemsnitsprøve på 500 g et halvt minut gennem en slidssigte på 1 mm. Man skal konstatere, om der findes levende skadedyr eller døde insekter.

Af det, der bliver tilbage ved sigtning med 1 mm sigten, frasorteres sten, sand, halmdele og andre egentlige urenheder med en pincet eller en hornspatel.

De frasorterede egentlige urenheder lægges i det, der løber igennem ved sigtning med 1 mm sigten og vejes sammen med dette.

Med en prøvedeler tages en prøve på mellem 100 og 200 g af den afsigtede prøve. Denne delprøve vejes. Derefter bliver denne delprøve i et tyndt lag strøget ud på en bordplade, og grupperne fremmed korn, kerner angrebet af skadedyr, frostskadede kerner, spiring, ukrudtsfrø, fordærvede kerner, avner, levende skadedyr og døde insekter frasorteres med en pincet eller en hornspatel.

Derefter sigtes denne delprøve gennem en 4,5 mm rundmaskesigte. Det, der løber igennem ved denne sigtning, hører til gruppen knækkede kerner.

3. De grupper, der er konstateret ved de i numrene 1 og 2 nævnte metoder, og som ikke er basiskorn af fejlfri kvalitet, og hvis andele er angivet i artiklerne 1 til 5, skal afvejes med en nøjagtighed på 0,01 g og beregnes procentvist af gennemsnitsprøven. Angivelserne i analyserapporten sker med en nøjagtighed på 0,1%. Det konstateres, om der findes levende skadedyr.

   Principielt må der ved hver prøve gennemføres to analyser. De må resultere i en afvigelse på højst 10% af samtlige ovennævnte fremmede bestanddele.

4. Ved de i nummer 1, 2 og 3 nævnte metoder skal følgende apparatur anvendes:

   a) prøvedeler, f.eks. en konisk eller en riflet prøvedeler,

   b) præcisions- og finvægt,

   c) slidssigte med en slidsbredde på 1 mm, 1,8 mm, 1,9 mm, 2 mm, 2,2mm og 3,5 mm og rundmaskesigte med en huldiameter på 4,5 mm. Sigterne er i givet fald monteret på et vibrationsbord.

BILAG II

PRAKTISK REFERENCEMETODE TIL BESTEMMELSE AF VANDINDHOLDET

1. **Princip:**

   Produktet tørres ved 130–133° C og normalt lufttryk i en i henhold til partiklens størrelse empirisk fastlagt tid.

2. **Anvendelsesområde:**

   Denne tørringsmetode gælder for gruttet korn, hvis partikelstørrelse tillader gennemtrængelighed på mindst 50% ved sigter med masker på 0,5 mm, og som ved sigter med rundmasker på 1 mm højst giver 10% rest. Metoden gælder også for melsorter.

3. **Apparatur:**

   Præcisionsvægt.

   Findelingsapparat af et materiale, som ikke absorberer fugtighed, er let at rengøre, muliggør en hurtig og regelmæssig findeling uden at fremkalde en mærkbar opvarmning, så vidt muligt hindrer en kontakt med luften udenom og svarer til de i nr. 2 stillede krav (f.eks. keglemølle, der er til at skille ad).

   Beholder af korrosionsbestandigt metal eller af glas med slebet låg; nyttefladen må muliggøre en fordeling af prøven, således at 0,3 g svarer til 1 cm^2.

   Elektrisk opvarmet, termostatstyret tørreskab, som er indstillet på en temperatur mellem 130 og 133° C[1]) og har en tilstrækkelig udluftning[2]).

   Exsikkator med en tyk, perforeret plade af metal; eventuelt porcelæn. Exsikkatoren indeholder silicagel gennemvædet med kobaltchlorid eller ethvert andet virksomt tørringsmiddel.

4. **Arbejdsmetode:**

   a) *Tørring:*

      Vej mindst 5 g af den malede substans i den på forhånd tarerede beholder. Stil beholderen i et tørreskab, der er opvarmet til 130 °C. For at tørreskabets temperatur ikke skal falde for stærkt, skal beholderen stilles ind så hurtigt som muligt. Efter at tørreskabet på ny har nået en temperatur på 130° C, skal tørringen vare i 2 timer. Tag beholderen ud af tørreskabet, læg hurtigt låget på, lad den afkøle 30 til 45 minutter i exsikkatoren og vej (vejningen skal ske med en nøjagtighed på 1 mg).

   b) *Fortørring:*

      Kerner, hvis vandindhold er højere end 17%, må fortørres på følgende måde:

      50 g af de umalede kerner afvejes i en dertil egnet beholder (f.eks. en aluminiumsplade 20 x 12 cm med en rand på 0,5 cm), tørres i et tørreskab i 7 til 10 minutter ved en temperatur på 130° C og tages ud af tørreskabet. Man lader kernerne tørre i laboratoriet afdækket i 2 timer og vejer dem så (vejningen skal ske med en nøjagtighed på 10 mg). De delvis tørrede kerner gruttes, og det tilbageblevne vandindhold konstateres som beskrevet under litra a).

---

[1]) Lufttemperaturen i det indre af tørreskabet.

[2]) Tørreskabet skal have en sådan varmekapacitet, at det, når det i forvejen er blevet indstillet på en temperatur på 131° C, pånyt kan nå denne temperatur på mindre end 45 minutter, efter at det højeste antal prøver, der kan tørres samtidigt, er blevet sat ind. Ventilationen skal være af en sådan beskaffenhed, at forskellen mellem de resultater, der opnås efter fire timers tørring, og resultatet, når alle de prøver af blød hvede, skabet kan rumme, tørres samtidigt på 2 timer, ikke overstiger 0,15%.

5. **Beregningsmetode og formler:**

E = prøvens begyndelsesvægt i gram;

M = prøvens vægt i gram efter konditionering;

M' = prøvens vægt i gram efter grutning;

m = den tørrede prøves vægt i gram.

Vandindholdet, udtrykt i procentsats af produktet, som det er og findes, udgør:

- uden førkonditionering $(E-m) \times \frac{100}{E}$

- med førkonditionering

$$\left[\frac{(M'-m)M}{M'} + E - M\right] \times \frac{100}{E} = 100\left(1 - \frac{Mm}{EM'}\right)$$

Der må foretages mindst én dobbeltbestemmelse.

6. **Bestemmelsens nøjagtighed:**

Forskellen mellem to vandindholsbestemmelser ved én og samme prøve må ikke overskride ± 0, 1%.